

Sygn. akt V KZ 58/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2018 r.

zażalenia **Z.N.** na zaniechanie przez Przewodniczącego Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego podjęcia z urzędu czynności w zakresie wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] sygn. akt II AKa [...]

p o s t a n o w i ł

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Z.N. wniósł zażalenie na bezczynność Przewodniczącego Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego w zakresie podjęcia czynności zmierzających do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...], sygn. akt II AKa [...].

Obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania karnego nie przewidują zażalenia „na bezczynność” Przewodniczącego Wydziału lub Prezesa Sądu. Zgodnie z art. 425 k.p.k. środek odwoławczy, w tym zażalenie, można wnieść wyłącznie na wydane w danej sprawie orzeczenie. W tym stanie rzeczy należało uznać, że zażalenie na „bezczynność” Przewodniczącego jest w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania karnego niedopuszczalne z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.). W sytuacji, gdy takie zażalenie zostało jednak przyjęte, należało na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. pozostawić je bez rozpoznania.